

ВЕЛИКА СРЂИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 сант.

Уређује ОДБОР

БРОЈ 10 сант.

Енглеска војска

Познато је свакоме да запрепашћење, али што је почетак светскога рата затекао Енглеску Краљевину са малом и незнатном континенталном односно сувоземном војском, која је била довољна само ради вршења гарнизонске службе и одржавање поретка било у Метрополи или по многобројним колонијама растуреним по целим свету, јер је њен изолован острвски положај захтевао јаку марину, која је у томе погледу заузела прво место међу осталим флотама великих држава. Осим тога и та мала војска од неколико стотина тиљада војника, била је састављена од добровољца који су свој рок у кадру служили са лепом платом. Немачка пак, претпостављајући да ће њене резерве хране и ратног материјала које је била из раније припремила и најомила, бити довољне до њене дефинитивне победе на континенту, вазда је сагателисањем говорила о енглеској војсци и услед тога је сва германска штампа са једним нечувеним, безобразним и баналним тоном врећала и карикирала британску армију, чиме су јединицама придавани и такви епитети које је могла да измисли само охола надметност Кајзерових поданика.

Тако је то било у току прве године овога рата и док су се Немци разматрали са својим ефемерним „победама“ према Западу, Истоку и Југу, дотле су Енглези делали постојано, одлучно и снажно прикупљајући народне снаге са таквом присебношћу и енергијом, да су тиме, за кратко време, задивили цео свет. Добровољци почеше пристизати са сзију страна енглеског краљевства и царства тако да су њихови легиони на скоро формирани војску од више милиона одличног опремљених и организованих јединица. У Метрополи као и по колонијама почеше свакодневно ницати много бројне фабрике оружја, муниције и осталог ратног материјала, које својом производњом изазваше код највећих непријатеља не само изненађење него и право јави с пуно разлога

гледамо помањање једне своге сувоземне светске сице, која постаје из дана у дан све већа, снажнија и страшнија за своје противнике, чињеница која је од извесног времена добро уочена и правилно оцењена, како код Немаца, тако и код свих њихових савезника.

И док су пре две године сви Немци, са нечуvenim потцењивањем и потсмећем говорили о британској војсци, дотле данас поражени и посрамљени, сву наду положу на Бога. Од интереса је споменути и нарочито истаји факат, који потврђују многи страници, поданици ненутралних држава, да се данас по целој Немачкој држе молеција и призивље Провиђење да оно казни Енглеску! И још више. По свима храмовима и јавним местима виде се прикачене таблице са написом: Боже казни Енглеску, појава која најизразитије наговештава немачку бојазан и страх од силне моћи британског царства, које ће напослетку и највише допринети да се потпуно скрха и уништи немачки милитаризам и заједнички прохтеви свих њених пријатеља и савезника.

Страна штампа

Руска револуција

»Идеа Национале« (допис из Берна): »Од победе код Мазурских језера, канцелар је рапортао на подпору реакционарних елемената, да би Русију посредством засебног мира извео из блока Споразума. Он се на дао, да по том образује нов блок, у коме би биле државе са аутократским режимом. Ови планови нашли су на симпатичан пријем нарочито у окolini царичној. После инвазије Пољске, канцелар је посредним путом доставио у Петроград, да је Немачка расположена, да преговара с миру на основи територијалних накнада у Пољској и Курландији. Ови предлози учинили су добар утицај у високим германофилским круговима Петрограда. Разговори Протопопова са Штокхолмом и Штирмером са Берлином само су епизода ове немачке кампање. Ваља напоменути, да је се канцелар увек трудио да штеди Русију, било у погледу блокаде, било приликом напада цепелинака.

»Борнale d' Италија«: »Руски социјалисти постали су свесни своје одговорности. На својим последњим скуповима они су без устезања признали потребу вођења рата до потпуне победе. Само једна незната група револуционарних социјалиста изгласала је резолуцију у корист мира. Међутим, њихова одлука изазвала је гнев радничке класе, која је, у знак протеста, одлучила, да настави рад у фабрикама муниције«.

»Форверц«: Руја и с њом цела Европа преживљују страшну кризу. Народи се купају у крви. Људи и имања ишчезавају. Војна криза улази у последњу фазу (I). Напори европске демократије бесплодни су. Ми, социјалисти, немојмо смо, али ако нам се каже, да је не пријатељ исцрпен, ми треба да одговоримо, да је наш народ на измаку снаге. Епоха, која наступа личи на француску револуцију. Ми смо на ивици пропаље.

Грчка штампа

»Македонија«: (Приликом усекриње посете коју је г. Венизелос ученио артиљеријској касарни, командант артиљерије г. Лелакис, одржао је говор, чији завршетак гласи):

»И ови хероји који су својом честитом крвљу напали македонску земљу, жале данас што су гадни издајници предали своје земљиште најнепомирљивим непријатељима нације, Турцима и Бугарима, жале што су у Атини ударили на честицу децу Савезника који су код Наварина пролили своју крв за нашу слободу.

Е! Знајте, издајице, да Грци нису никада трпели тиране, да нису никада без казне остављали издајице. Од најстаријих времена до данас борили се и потоцима лили крв за слободу, па и сам Христос, чији ваксус данас славимо, кад су му касли да су Грци дошли да му се поклоне, рекао је: »Сад се прослави син човечји.«

И сам Христос, толико милосрдан и великодушан, који се на крсту молио за оне који су га распињали говорећи: »Оче, Оче, оправсти им, јер не знају шта раде«, и сам Христос издајци није оправтио већ је рекао: »Тешко оному човеку који издаје крв невину.« Јест, није оправтио Јуди Искариоту. Тако ни ми нећемо оправити издајцима отаџбине, и нека знају да са владом као што сте ви и са таквим паликарима брзо ћемо отерати непријатеља из Македоније а потом гадног издајни-

ЛИСТ ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ПО ПОДНЯ

ПРЕТПЛАТА ИЗНОСИ:

Месечно 3 франка, тромесечно 9 франака, годишње 36 франака

ОГЛАСИ СЕ ПРИМАЈУ ПО ПОГОДВИ

РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАјУ

Стан уредништва

улица Коломбо 33 Солун.

ка из Атине, јер је Грчка одређена да живи и живеће.

Доле издајца! Вешала за издајцу! — једногласно вичу сви присутни, док се чуло како г. Председник изговора: »Изврсно, изврсно, изврсно«. Наш Адмирал брише једну сузу узбуђења, г. Софулис плаче, г. Дингас се сагиње да прикрије једну сузу.

Г. Председник, обраћајући се г. г. официрима, рекао је овако:

»Говор г. команданта артиљерије даје ми прилику да и ја проговорим неколико речи. Природно је, господо, да ниједав народ не жели рат. А нарочите кад један народ, као што је био случај с нашим, после два рата тек што се одао мирном раду. Али наш народ, уз пркос сваком природном закону, био је потпуно готов на нове жртве, и те би жртве врло радо дајају. Епоха, која наступа личи на француску револуцију. Ми смо на ивици пропаље.

Затим је г. Венизелос истакао готовост с којом елинистички хити под заставе народне борбе, нагласио је да пропадају сви ненародни и издајнички напори дворске клике око успављивања народне душе, и завршио:

»Може бити, господо, има неких који не знају да сад имамо војску од 38.000 људи и преко пет и по хиљада жандарма. И то мада нисмо извели мобилизацију, која ће нам дозволити да добијемо 20.000 бораца, који ће после малог броја месеци извесно постати 100.000. А то није мало, и надамо се да ћемо, борећи се поред храбрих савезника, успети много, врло много, мада је, нажалост, пропуштене јединствена прилика захваљујући издајству — да изговорим ову реч — јединствена прилика за остварење свих наших националних идеала.«

Френетично одушевљење. Официри акламирају Триумвират, а чују се урнебесни узвици:

— Живела Република!

— Доле издајца!

— Живела Република!

Кад је се мало успоставио мир, г. Лелакис поново узима реч. И вели:

»Као што је 1862 године у касарнама артиљерије и на писаћим столовима команданата артиљерије пописан протокол о проперирању краља Отона, тако је и мени пало у део, мени команданту артиљерије, који тумачим осећања свих артиљеријских официра, да изјавим да осуђујемо краља Грчке Константина као гадног издајнику Отаџбине, да га сматрамо за свргнутог с престола, и да при-

временој влади предајемо бригу о уређењу новог режима.«

Сви официри одобравају фретички речи г. Лелакиса, коме присутни честитaju. Г. Председник, Адмирал, Данглис, гене-

рал Женен и остали званични кусају ражњиће који шире пријатан мир, а затим настављају посету по собама. (Дословно из броја 1905.).

Пол Луј.

Са ратних фронтова

Француски коминике

Париз, 8. априла

Јужно од Сен-Кантена непријатељска је артиљерија била активна. Сукоби патрола северно од Ирвилера. У области Лафо Французи су остварили осетне добитке и заробили око 40 војника. Одбјежени су многи немачки против напади на том сектору. На брегу Воклеру југоисточно од Курсија Французи су заузели са бомбама више розова. Источно од Есна у једној успелој операцији им смо запредовали и заробили 250 војника. У Шампањи Немци су јако реагирали претпрошле ноћи. У области Моронвилера Немци су извршили три јака напада који су одмах одбјени. Непријатељ је претрпео велике губитке. Заробљено је 20 војника.

Париз, 8. априла
(доцније)

Између Сен-Кантена и Оазе, јака артиљериска борба а нарочито у области северно од Грижии. Северно од Есна француске су трупе наставиле напредовање у правцу пута Дама. Заузеле су село Санси.

После јаке артиљеријске припреме, Немци су, у области Ел-Иртебир, извршили напад са великим снагама, који је са свим одбјен артиљериском и митраљеском ватром. Артиљериска се јака борба наставља у тој области.

У Шампањи су Французи заузели више потпорних важних немачких положаја у масиву Моронвилера и поред огорченог отпора непријатеља.

Од 3. априла Французи су заробили између Соасона и Оберива више од 19.000 војника и запленили више од 100 топова.

У Аргони, после живе борбе, француски су одреди продрли до друге немачке линије где су нашли многобројне лешеве.

Енглески коминике

Лондон, 8. априла

Наше су трупе претпрошле ноћи напредовале у близини Вилер-Гислена.

На осталом фронту ништа значајније.

Месопотамија. — Генерал Мид извештава: Ноћи између 4—5 априла наше су трупе форсирале пролаз на Шат-е-Адему који је држао један одред од 17 турског корпуса. У јутру петог априла ми смо напали главни положај који је тај корпус држао. Овај је положај штитио станицу Истабулат на 12 миља југоисточно од Самаре на десној обали Тигра. Ове су операције приморале да се Туџи повлаче у нереду.

Командант енглеских трупа у депеши од 6 априла јавља да је до сада избројано 27 официра и 1217 војника који су пали у наше руке. Заплењено је шест митраљеза и велики ратни плен. Умор ниших коња омек је да запленимо непријатељске топове. Наш губитци износе 73 војника.

Египат. — Наши су одреди четвртог априла напредовали северно од Вади-Газе и заузели су истакнуте турске положаје на фронту од 6 ипо миља. Ратни су бродови са својом артиљеријом учествовали у борби. Борбе се настављају.

ГОВОР КРАЉА АЛВЕРТА

Момент уласка у Белгију се приближује

Хајд, 8. априла
Белгиски краљ Алберт посерио је своје трупе и држао следећи мали говор:

»Момент се приближује када ће наше храбре трупе триумфално ући у нашу свету земљу оскрнављену од неумољивог непријатеља који је грозно најмучио нашу браћу. Пожуримо се да их ослободимо од те гвоздене руке која их стеже и гуши.

Наши Савезници Англо Фран-

чузи у великом задобивеним победама последњих дана прокричили су пут који ће нас водити у нашу отаџбину.«

После разговора од пола часа са начелником штаба, краљ је одиковачао многе официре војним крстом. При поласку трупе су бурно акламовала свог одног шефа.

АУСТРО-УГАРСКА СЕЛОМИ

Аустрија заборавља да је проузроковач рата

Цирих, 8. априла

Бечка штампа коментаришући аустро-немачку по нуду Русији за сепаратан мир, тврди да су између двојне монархије и револуционарне Русије исти циљеви, јер још од почетка Аустријанци су показали да не желе проливати крв да би се оствариле амбициозне намере или да се угрози живот другим државама.

Желе да се закључи мир, пре неминовне катастрофе, је тако јака да бечка штампа

заборавља да је Аустро-Угарска са својом агресивношћу на Србију проузроковала овај светски рат. Аустрија није само хтела да понизи Србију, него је хтела да уништи и одузме њену независност. Када се човек сети ко је изазвао ову светску конфлаграцију, разумеће одмах колико је лажан аустријски покушај да се преваре руски револуционари.

Не постоји никаква саобразност циљева и осећања између Русије и Аустро-Угарске.

Једна депеша из Беча представљајући новог министра војног фон Штогер Штајнера јавном европском мјењу каже да је на фронту Соче задобио многе успехе и многобројна одликовања. Не дискутујући о одликовању човек се може питати па који су ти успеси пошто је генерал фон Штогер Штајнер командовао на једном сектору италијанског фронта где је од увек владала тишина?

Французи су започели битку од огромне важности. По броју трупа, које учествују, то је највећа битка од битке на Мирни. Француској офанзиви претходила је дуга и страшна припрема тешке артиљерије. Непријатељ је одговарао енергично. Први резултати били су повољни. Цела прва утврђена линија између Краоне и Врања заузета је. Свуда, осим где су прве линије јако истакнуте, Французи су заузели такође положаје других линија. Успех је утолико знатнији, што су Немци на овом фронту утврђени преко 30 месеца нагомили знатне резерве у људству и материјалу. Нападнути сектор спремљен је са савршенством за одбрану. Французи су предузели напад, под двоструком заштитом топова од 75 и тешке артиљерије. Огорчени отпор Немаца сломљен је пре 9 часова. Заробљеници су у групама од стотина падали у наше руке. Цео први положај од пет линија узастопних ровова заузет је једним махом, као и плато Краоне.

Око подне, после малог одмора, обновљен је напад и отете су многе тачке друге линије. По подне непријатељ је покушао реакцију, нарочито између Краоне и Живенкура, али без успеха. Упркос огорченим противнападима непријатељ није могао одржати Краон. Французи су обишли варош са истока и запада. Напредовање је врло знатно између Краоне и Берио-Бака. Ту су заузете прва и друга линија. Јужно од Живенкура, између Берио-Бака и Лоавра, канал су трупе обишли на више тачака. Французи су обишли и чувени фор Бремон, одакле су Немци бомбардовали Ремс. На извесним тачкама фронта, напредовање достиже 6 км.

Према „Пти Паризијену“ нова офанзива ће се још више проширити. „Матен“ пише: «То је опште предузимање акције на француском фронту, пошто је тренутак дошао, да Савезници изведу одлучан напор». Сви листови посматрају развој битке са пуним поузданјем.

»Велика Србија« прима огласе по умереној ценi

Борбе на западном фронту

Савезничка офанзива узима све веће разmere

Париз, 7. априла

Хавасова агенција саопштава: Фронт велике битке проширио се упркос рђаву времену, снегу и кишама. Нове француске трупе предузеле су у 5 часова изјутра јуриш и после два часа, упркос очајном отпору Немаца, Французи су заузели дуж целог сектора узастопне линије ровова, које су чиниле прве положаје. Они су заузели линију висова, који домирају одлично утврђеним селима платоа Моран вилера — а то је најјачи положај на западном фронту и начели су тиме дубоко немачку линију.

Према поузданим обавештењима „Матена“, двострука офанзива Енглеза и Француза омела је и пореметила све немачке планове, а нарочито операције, које су спремали на италијанском фронту и против Риге. Баварске и

пруске трупе, улогорене иза Инсбрука, доведене су на фронт Ремса морем. Својим офанзивама Англо-Французи су одузели сваку борбену иницијативу маршалу Хинденбургу.

„Екселзор“ вели, да су Немци нагомилили између Соасона и Ремса све своје слободне снаге у првим редовима, као и тактичне и стратегијске резерве. „Ехо де Пари“ вели, да резерве, груписане од Немаца на француском фронту до стижу 200.000 људи.

Лондон, 8. априла

Јављају званично, да су у тој битки између Соасона и Ремса, Французи одбацили и 19 немачку дивизију, коју су Немци довели за случај евентуалног напада. Заробљеници вели, да су имали наредбу да одрже први положај по сваку цену. Немачки губици били су огромни.

Париз, 8. априла
На недељу дана после Енгле-

зовом умилном молитвом, која их било подсећа на веру њихових праотаца и на негдашњих сјај османских и увек признају: да смо људи . . .

. . . Свакога дана, у једно исто време, слушам песму и молитву музинову; слушам и размишљам: под каквим се околностима она разлегала у овим крајевима, лепе Македоније, за ових минутих пет столећа: Слушам ове арапске мотиве и премиšљам о судбини оних мојих саплеменика и једноверне браће, који вековима цајије у овој историјом увенчаној, а српском царском круном обасјаној земљи. . . Нарочито слушам са осећајем вечерњу жалопојку, када се смири дневна врста, и када дубоко по заласку сунца, у нови, завали глас му-

зинов. Изгледа ми, као да они жалосни акорди песме његове, цепају срце сваког правоверног и бујицу суза најтерују . . . Изгледа ми, као да плаче свака душа мусломанка . . .

— То јечи и плаче читав један народ, који преживљује можда последње дане свога опстанка и који се спрема да утоне у море заборава . . .

Слушам и даље плачевни глас сада мога пријатеља музина и мислим: па како је теби у души јадни беже,* што се сада при-

* Хамет Мирза бег, из Скопља, затуцани мусломанин, цељ 1914. године, већином је певао са музарета Синан војводе цамије вечерњу «јацију». О већим турским празницима певао је са музарета велике Јахја пашине цамије. Био је благ и приступачан, али утучен због изгубљене Македоније... Отпутувао је у Азију...

ФЕЛЬТОН

Мих. М. Ђокић

МУЕЗИН...

. . . Певај, певај, музину, и слави твога Алаха и пророка, у које душом верујеш . . .

— Стотина и стотине година прохујале су, у слави твојој њему. Хиљаде погледа падају у овај мах, на урнисаним и време имен поцрнелим зидовима високих скопских мунарета! Хиљаде ушију упијају сада твој глас, који се разлеже по тихој, мајским месецем обасјаној ноћи... . . . И овога часа, ја опет слушам твој глас, сада драги мој суграђанине, и чујем силан вапај твој за прохујале векове сјаја и славе османске! На истом овом мунарету, озиданом

пре три столећа у славу, некада истином или бајком, јунаштвом увенчаног Синан војводе певане су исте ове већске песме у напону снаге турског господства, када је све подрхтало од османског полумесеца, па се чују и сада, када је тај исти полумесец и остатак овога сјаја овде изгубио, и када је потавио слава господства и некада непобедимог османског оружја, — али се ипак чује, јер тако хоће широкогруда култура једног набујалог најода . . .

Долушта ти се, па онда певај, мој драги музину и слави свога Алаха и Мухамеда, и ве-

Нове књиге

Извештај се о штампе и кући
стене су у продавници Срп.
Са српског фронта. Од Ђ. Лав-
рецића. Цена 0'50 д.
На помоћу. Од Ива Јанића.
Цена 1'50 д.
Косово или Бор на Косову
1889. год. у народним песмама.
Цена 1. дин.

Цвеће. Српска читанка. При-
редиле Љубица Карчевићева и
Василија Качандовићева. Це-
на 0'70 д.

Ружа. Српска читанка. При-
редиле Љубица Карчевићева и
Василија Качандовићева. Це-
на 1'50 д.

Божур. Српска читанка. При-
редиле Љубица Карчевићева и
Василија Качандовићева. Це-
на 1'50 д.

Књиге се могу добити:

1) Код издавача Николе Ј. Брикса, новинара, у уредништву «Велике Србије» у Солуну, чију се адресу треба обраћати и за распродажу;

2) Код г. С. Стефановића ца-
зеника, на служби при Финан-
сском Делегацији у Солуну;

3) У продавници српских књи-
га у ресторану «Београд» у Солуну;

4) На фронту вилашћен је г.
М. Богдановић, фотограф, да
скупља претплату и врши по-
купине.

У ПРВОЈ ПРОДАВНИЦИ СРП.
КЊИГА

М. Ристивојевића
у Солуну
улица Ники бр. 35., на кеју уз
ресторан «Београд»

Могу се добити:

Српске књиге:

»На Помоћу«, 1'50.
»Са српског фронта«, 0'50.
»Косово српске нар. песме« 1.—
»Сећање на отаџбину« 1.—
»Српске ратне песме« 1.—
»Тешко ли је робљу робља-
ње« 0'30.
»Спомен миншарске победе« 0'30.
»Српска Читанка Ружа« 1'50.
»Српска Читанка Цвеће« 0'70.
»Веседе Игумана Методија« 0'50.
»Антихрист истините прорица-
ње у 1600 г.« 0'30.

Српски Календари

РЕЧНИЦИ СТЕВОВИЋА:

Српско-француски
Француско-српски
Срп.-франц. и Франц.-срп. по-
везани уједно.
Цепни фотографисани франц.-
српски.
Речници за почетнике
Први корак на франц. језику
Србин у Француској
Најпогоднији разговори фран-
цуски.
Најпогоднији разговори тали-
јански.

Уредништво „Вел. Србије
прима огласе по умереној ценi.

Књижара

РАДИУМ

Улица Венизелос 7.

Има све врсте илустрованих листова, забавних
књига: француских, енглеских и талијанских. Про-
дајна цена као у Француској.

Велики избор хартија за писма, Сатова, арт-
кала и прибора фотографских најпризнатијих фаб-
рика »Кодак« и »Лимијер«.

Извршује све фотографске радове за 24 часа.

Огромно ствариште парфимерије и артиклија
за тоалету.

Разне робе стакларске, посуђа и кухињских
потреба.

2—30

Српско Трговачко Друштво а. д.
СОЛУН

Улица Победе бр. 11, на кеју до биоскопа „Пате“.

Обавља све банкарске, трговачке и транспортне послове.

Врши обичне и телеграфске новчане исплате за Швајцарску и
све Савезничке државе.

Са положаја може новац да нам се упућује у свима монетама
поштанским упутницама.

Уз сваку пошиљку треба нам јавити тачну адресу коме има
новац да се упути.

Прима новац на штедњу и чување.

Друштво стоји под непосредним надзором Краљ. Срп. Владе
и Врховне Команде преко нарочите одређеног делегата.

Обавештења бесплатно.

Част нам је ставити до знања српској војсци и
српској публици, да смо у Солуну, морско приста-
ниште — кеј, улица Ники 35, отворили

СРПСКУ РЕСТОРАЦИЈУ „БЕОГРАД“

где се кувају само српска јела, а нарочито недељом
српска гибаница.

Потрудили смо се и набавили чиста природна
вина талијанска, француска и грчка а такође и фран-
цуски и грчки коњак.

За сваки дан: гулаш, ћулбасија и пржена риба
за доручак од 8 сати пре подне.

Јела чисто српска са свињском машћу.

Сервирање банкета прима по умереној ценi.

Препоручујући се српској војсци и публици мо-
лимо је за посету.

С осбитим поштовањем,
Ђира Васић, трг. Београђанин.
Васа Златаревић, ресторатор.

Ко једном попуши цигарету „Салоника“ тај ће се уверити
о њеној каквоћи зато:

Препоручујемо г. г. пушачимада и даље
пуше само цигарете из прве и највеће фабрике
цигарета

„Салоника“

Каиро -- Александрија -- Солун

Најбоље и најукусније цигарете и дуван
СВИХ ВРСТА.

Награђена првом највећом наградом на изложби
у Филаделфији

На продају у свима дуванџиницама, нарочито
„Миродато“ и дуван за луле.

Париска хируршка зубна клиника

Др. Х. Салтиел и С. Арама

Са париског универзитета

Најмодернији зубно-технички
радови извршују се у кратком
року и најсолидније.

СОЛУН, улица Птоломеон 37, угао
улице Венизелос 97.

ФАБРИКА ЦИГАРЕТА

„НЕСТОС“

НАЈВЕЋА НА ОРИЈЕНТУ — 500 РАДНИКА

Специјалитети:

Нестос Кики дин. 1---

„ Гиубек „	0'80
„ Јаки „	0'65
„ Афрос „	0'56

СПЕЦИЈАЛИСТА ЗА УНУТАРЊЕ БОЛЕСТИ

Др. АЛЕКСАНДРИДЕС

Управник болнице за заразне болести

Прима свакога дана од 11—12 пре и од 5—6 по подне у француској апо-
теци ул. Франк бр. 35. — у згради француске болнице — а од 2—4 по подне у
своме стану, ул. престолонаследника Ђорђа бр. 35. — упоредно ул. са булеваром
краља Константина.

Поткојна убризгавања Неокватварзана као и новог француског препарата
»Галил« противу сифилиса.